

1929

2. Beh. af Lovf. om Forhøielse af Invalidforsorgelser.

1930

hver Sag ligefrem og sige: Saaledes og saaledes synes vi om Sagen. Her lægges ikke hemmelige, skumle Planer op mod den høie Regjering, og jeg kan ikke i dette Dieblit erindre noget som helst Tilfælde i denne Session ligeoverfor det meget ærede, frivillige nye Ministerium, som kan give den meget ærede Conseilspræsident Leilighed til endog blot at tro, at der er lagt skumle Planer mod den høie Regjering, endfige da at tro, at det skulde være et Led i denne skumle Plan. Jeg siger, at det maa bero paa en Misforstaelse af hans Opfattelse af vor Behandling af hans Forslag, og naar den ærede Minister taler om Dabel, hensynsløs Behandling mod Ministeriet, vil jeg, da den ærede Ordfører har skændet den ærede Minister dette Udtryk, heller ikke udbrede mig videre derom, men blot henstille til den meget ærede Conseilspræsident, om det er en rigtig Taknemmelighed for den Imødekommen, vi have viist den nye Regjering, som er kommen til Verden, ikke med vor Billie saa ganske, at sige, at vi, naar vi ere imødekommende, behandle den hensynsløst. Det forekom mig, at den meget ærede Conseilspræsidents Udtalelse mod Folkethinget er hensynsløs; vil man have det, skal jeg forøvrigt skjænke den høitærede Minister dette Udtryk. Men naar vi ere enige, er det dog ikke værd at være uenige, og vi ere jo enige om dette Forslags Indhold. Med Hensyn til hvad den ærede Minister sagde om Behandlingen af sit Lovforslag, der staa i Forbindelse med dette private, maa jeg gjøre en Indsigelse mod den Antagelse af den ærede Minister, at han mente, at dette Lovforslag var henlagt eller skudt til Side eller saa. Nei, Udvalget behandler dette Lovforslag, og den meget ærede Conseilspræsident kunde iøvrigt have faaet Forvisning om, hvorledes denne Sag stod, hvis han havde prøvet, hvad der var ham tilbudt, en Forhandling om dette Spørgsmaal med Udvalget, inden det blev forhandlet her i Salen. Forslaget forhandles, men den ærede Minister veed eller maa kunne vide, at det er ikke unaturligt i alt Fald, at der er forskellige Meninger om forskellige Partier i dette Lovforslag, og at man endnu har den Opfattelse, at man om et Regjeringsforslag ved den foreløbige Behandling i alt Fald kan nære andre Anskuelser i visse Partier end den høie Regjering, og derfor kan det tage Tid at behandle saadanne i flere Retninger af uensartede Bestanddele bestaaende Lovforslag; saaledes har Tiden kunnet gaa hen, og det vi ville have undt de Vedkommende efter nærværende Lovforslag, det kunne vi ikke engang naae efter

længere Tids Forløb. Den ærede Minister kan være forsikkert om, at vi omfatte hans Lovforslag med Interesse, vi skulle ogsaa behandle det fremdeles, men det vil tage Tid, og som den ærede Ordfører har forklaret baade i Betænkningen og mundtlig, havde vi ikke troet, at Vedkommende skulde bide derefter, og af den Grund er Forslaget fremkommet. Nu er jeg enig med den ærede Minister i Et — og heri nuancerer jeg en Smule fra den ærede Ordfører — det er med Hensyn til Bevillingen af dette Beløb. Det er ganske rigtigt, at der maatte gjøres Noget og navnlig ligeoverfor en Regjering, der er saa overordentlig om over, hvad Tillægsbevillingslove kan bruges til, som ikke fremfatter paa Tillægsbevillingsforslaget Noget, undtagen det aller aller-nødtørftigste, hvor det er givet af tidligere Oversensstemmelse mellem Rigsdagen og Regjeringen, at det med Nødvendighed vil blive bevilget, overfor en saadan Regjering, der har den Opfattelse — og denne rigtige Opfattelse — af Tillægsbevillingsloven, indrømmer jeg, man maa være meget forsigtig, inden man giver Bevilling, inden man udreder Penge, som ikke have faaet en vis Sanction, og jeg er derfor tilbøielig til at tro, at den ærede Minister har fuldstændig Ret i, at ikke blot begge Rigsdagens Thing skulle vedtage saadanne Lovforslag med Regjeringens Støtte, som dette Forslag desværre ikke faar — desværre for Invaliderne — men at man i alt Fald maatte have en tilsvarende Bevilling frem paa Tillægsbevillingsloven, i alt Fald til en vis Grad, saa at man kunde tro, at her er Forstaelse, ikke blot med Hensyn til Indholdet, den pekuniære Side, men ogsaa med Hensyn til Formen, Pladsen paa Tillægsbevillingsloven, inden der kan gives Penge. Men det forekommer mig, at naar alle disse betryggende Forholdsregler ere foretagne, kan nok en Post paa Tillægsbevillingen passere; at de ellers ikke kunne passere, naar de angaa Ting, som maaste endog Rigsdagen vilde have sagt Nei til, naar de vare komne frem iforveien, deri er jeg enig med den ærede Conseilspræsident; det var altsaa et Punkt, hvori jeg var enig med ham, i den Henseende kan jeg tiltræde, hvad han har sagt, men det kunde formentlig ske i de første Dage af Januar. Iøvrigt beklager jeg, at den ærede Minister er ledet vild med Hensyn til Meddelelser om, hvorledes hans Regjeringsforslag blive behandlede, og at han ogsaa er ledet vild med Hensyn til de skumle Planer, der skulde eksistere med Hensyn til Undermineringen af Regjeringens